

Parc de Molló – Parc d'Animals del Pirineu

El porc senglar (*Sus scrofa*)

El porc senglar o porc fer és un animal força conegut i cada cop més abundant a Catalunya i molts altres llocs. El porc senglar viu a bona part d'Euràsia, al nord de l'Àfrica i a algunes illes del sud-est asiàtic. Ha estat introduït a varis llocs d'Amèrica del Nord i del Sud i també d'Oceania.

El senglar presenta un dimorfisme sexual molt acusat, és a dir, els mascles i les femelles mostren diferències tant de mida com d'aspecte. Així, els mascles acostumen a pesar entre un 20 i un 30 % més que les femelles. A més, els ullals dels mascles són molt llargs i poden mesurar 20 cm. El pes dels senglars varia molt d'un lloc a un altre i en general els senglars es van fent més petits a mida que ens desplaçem cap al sud i cap a l'oest del continent europeu. Així, a l'extrem oriental de Rússia s'han descrit porcs senglars de més de 300 Kg. A Espanya, en canvi, els senglars són molt més petits: segons dades recollides a la província de Burgos, els mascles adults pesaven una mitja de 88 Kg i les femelles una mitja de 62 Kg. En aquest mateix estudi, l'animal més gran va pesar 128 Kg.

El senglar és un animal de comportament molt sociable. Els grups més estables estan formats per unes poques femelles, que sovint estan emparentades entre sí, i les seves cries. Aquestes s'anomenen ratllades, llistons o raions degut a les ratlles que tenen al cos i que perden al llarg dels primers mesos de vida. Poc abans de parir, les femelles s'aparten del grup i fan un niu amb branques i fulles. Els petits, que són molt sensibles al fred, neixen dins el niu. Les femelles tenen normalment entre quatre i sis cries, però en poden arribar a tenir moltes més depenent, entre d'altres coses, de la disponibilitat d'aliment.

Els senglar té el costum de rebolcar-se al fang. Aquesta conducta té varies funcions, entre les quals destaca la protecció davant els insectes. A més, els senglars pràcticament no tenen glàndules sudorípares i el bany de fang els ajuden a perdre calor corporal.

El senglar és un animal omnívor i molt adaptable, i això explica el seu èxit com a espècie. Els senglars passen moltes hores cada dia furgant el terra amb el morro i poden arribar a moure pedres de fins a 50 Kg de pes. La seva dieta està formada per arrels, fruits, invertebrats i també petits vertebrats, ous i carn d'animals morts.

En els darrers anys la població de porcs senglars ha augmentat molt a bona part de Catalunya i això causa problemes de diferents tipus, incloent danys a l'agricultura i accidents de trànsit. De fet, la immensa majoria dels atropellaments d'animals que succeeixen a Catalunya són de senglars. A més, els senglars poden tenir efectes negatius sobre altres espècies, com ara el gall fer. Les raons que expliquen l'augment dels senglars són moltes, però els canvis en l'aprofitament dels boscos i la urbanització del territori han estat factors claus. Ara els senglars troben més menjar que abans, en part perquè els sotaboscors estan més bruts (la qual cosa també els hi proporciona refugi) i en part perquè algunes persones els alimenten de forma deliberada.

El senglar ha estat el protagonista de moltes llegendes a diferents llocs del món i es considera un símbol del bosc. Al Japó, el senglar és símbol de valentia. A banda d'aquest significat simbòlic, el senglar és l'avantpassat del porc domèstic i de fet tots dos pertanyen a la mateixa espècie. Quan tenen oportunitat, els porcs domèstics mostren un comportament en tot similar al del porc senglar.